

مؤنث به دو مورد خاص تقسیم می شود :

۱ . لفظی

۲ . معنوی

مراد از مؤنث لفظی مؤنثی که در آخر آن یکی از علامات تأنیث آمده باشد (= تاء مربوطه، الف مقصوره و الف ممدوده)؛ مانند : امرأة، حُبلی و حمراء؛ و مراد از مؤنث معنوی مؤنثی است که خالی از علامت تأنیث باشد؛ مانند : مَریم.

مؤنث معنوی در چهار مورد قیاسی است :

۱ . مؤنث حقیقی؛ مانند : مَریم.

۲ . أسماء بلاد؛ مانند : قم، نجف.

۳ . أسماء اعضای زوج بدن؛ مانند : عین، اُذن، ید.

۴ . أسماء ریاح؛ مانند : شمال، جنوب.

مؤنث سماعی معنوی ضابطه ندارد و می توان مؤنث معنوی را از راه جریان احکام مؤنث شناخت؛ مانند : اسناد فعل مؤنث به آن؛ مورد اشاره قرار گرفتن با اسم اشاره ی مؤنث؛ داشتن صفت مؤنث؛ و رجوع ضمیر مؤنث به آن.